

บรรณานุกรม

กาญจนา แก้วเทพ. 2541. สื่อสารมวลชน : ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กันยาภัต พรมวิเกษ. 2544. “รัฐบาลในสารคดีโทรทัศน์โลกสลับสี” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (สำเนา)

จินตหัณฑ์ทางสังคมในภาษาอีมอลชน : ศาสตร์และตีอีปั้แห่งการเล่าเรื่องในภาษาอนต์ ตะกร์โทรทัศน์ มิวสิกวิดิโอ ช่าว และโฆษณา. 2543. กรุงเทพฯ : โครงการหนังสือ ชุดวิจัยและพัฒนานิเทศศาสตร์ โครงการสื่อสันติภาพ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฉันทัส ทองช่วง. 2526. ภาษาและวัฒนธรรมภาคใต้. กรุงเทพฯ : โอดีบันสโตร์.

เติมศักดิ์ จากรปภ. 2541. “ปัจจัยกำหนดลักษณะการดำเนินรายการบนหน้าจอทางวิทยุฯ” วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)

แทนศ เศรษฐกิจ. 2539. “ภาษาหนังสือพิมพ์ : วากរณแห่งนิยาย”, สีสัน. 8 (พฤษภาคม), 89 – 92.

พจนานุกรม เบmer — ไทย ฉบับทุนพระยาอนุมานราชบูรณะ ๘๖ ๑ — ๙ พ.ศ. ๒๕๑๗. กรุงเทพฯ : จงเจริญการพิมพ์.

พจนานุกรมภาษาอินเดีย พุทธศักราช 2525. กรุงเทพฯ : สถาบันทักษิณศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร์วิโรฒ.

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542, 2546. กรุงเทพฯ : บริษัทนานมีบุ๊กส์ จำกัด.

พวงเพ็ญ พิพัฒน์เจริญวงศ์. 2546. “ภาคลักษณ์ของนาย ชวน หลีกภัยในฐานะนายกรัฐมนตรี ในพادห์ทว่าป่าวของหนังสือพิมพ์” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย เพื่อการตีอสาร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (สำเนา)

ไพบูลย์ พิรัญประดิษฐ์. 2540. “โครงสร้างและบทบาทของสถาบันวิทยาฯ. เอ็ม. 92.5 เมกะเซอรัช”, วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการตีอสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)

รวมพร ศรีสุманันท์. 2541. “การวิเคราะห์การเล่าเรื่องทางโทรทัศน์ในรายการสัมภาษณ์”, วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตีอสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)

ราชบัณฑิตยสถาน. 2539. พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรม : ภาษาพจน์ไวหาร และกลการประพันธ์. กรุงเทพฯ : คอมฟอร์ม จำกัด.

วรคิจ หริรัญวัฒน์. 2536. “การศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการรับฟังรายการวิทยุกระจายเสียง ประจำเดือนกรกฎาคม ถึง กุยกันที่ชานเรือนของสถานีวิทยุกระจายเสียง 919”, วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (สำเนา)

วิจินดน ภาณุพงศ์. 2531. “หน่วยที่ 9 ไวยกรณ์โครงสร้าง: หมวดคำ เอกสารสอนชุดวิชา ภาษาไทย 3”, ใน เอกสารสอนชุดวิชา ภาษาไทย 3 หน่วยที่ 7-15. หน้า 90-126 นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชาติราช.

วีโกลักษณ์ เล็กศิริรัตน์. 2539. สำนวนไทยอันได้ : ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาอันบันดัดและธรรม. สงขลา : สถาบันราชภัฏสงขลา.

วีโกล สมพันธุ์. 2536. “การวิเคราะห์ภาพกรรมราษฎร์วิทยุ จส.สันทนา”, วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตีอสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)

ศรีประภัสสร์ สุทธิเสวัณต์. 2535. “การกำหนดกรอบแบบและวิธีการนำเสนอสารรายงานข่าว
วิทยุกระจายเสียง”, วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)

ศิริชัย ศิริกายะและกัญญา แก้วเทพ. 2531. ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน. กรุงเทพ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สนิท ตั้งไว. 2528. ความรู้และทักษะภาษา. กรุงเทพ : โอลดีนส์ໄตร์.

สมใจ เสรีวงศ์. 2526. “ภาษาสlangsในภาษาไทยกรุงเทพ”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาศาสตร์และภาษาอาเซียนภาคเหนือ มหาวิทยาลัยมหิดล. (สำเนา)

สุขสวัสดิ์ ภัยด. 2531. การวิเคราะห์รายการวิทยุกระจายเสียง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ศูรินทร์ แปลงประเทศไทย. 2534. “การผลิตรายการข่าวทางวิทยุกระจายเสียง”, ใน
การผลิตรายการวิทยุกระจายเสียง หน่วยที่ 1 – 7, 265. นนทบุรี : มหาวิทยาลัย
สูงทักษธรรมธราช.

อมรรัตน์ เว่องสกุล. 2541. “การวิเคราะห์การดำเนินเรื่องในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน”,
วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการหนังสือพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
(สำเนา)

อรัญญา มีงเมือง. 2535. “การดำเนินข่าวทางวิทยุ”, วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา
การสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)

อัตรา บุญทิพย์. 2535. ภาษาอินได. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เซฟ.